

REVITALIZACE PARKU DLÁŽDĚNKA

ANALÝZA ÚZEMÍ

I. SOUČASNÝ STAV

V rámci řešeného území je nutné vymezit dvě charakterově odlišné části – severní část (současný park) a jižní svahovou část (zahrádkářská kolonie, vegetace).

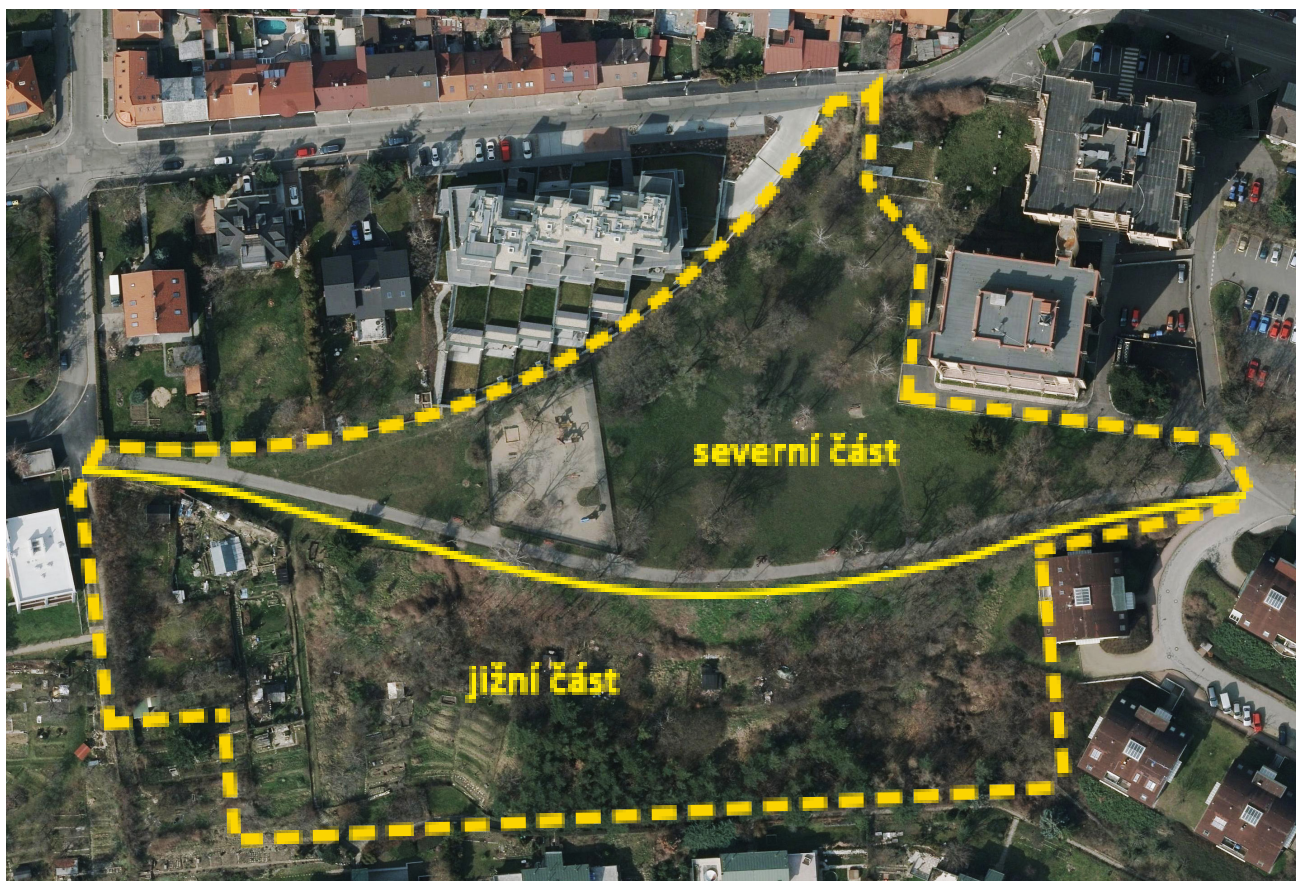
Do zahrady můžete pohodlně vstoupit pouze na dvou místech, jež vaši pozornost rozhodně nepřilákají. Pokud jste dobrodružnějšího charakteru, můžete do parku vstoupit v severní části, úzká strmá vyšlapaná pěšina z jedné strany ohraničená drátěným plotem a z druhé bujnou keřovou vegetací. Za horšího počasí, kdy je cesta rozblácená a kluzká, je vstup ještě více ztížený. Někteří obyvatelé však mohou do parku vstoupit brankou přímo ze svých soukromých zahradek.

Současný prostor parku je tvořen převážně travnatou plochou, která je narušena dětským hřištěm se štěrkovým povrchem a poté jednou asfaltovou pěší komunikací – mírně zakřivenou linií spojující východní a západní cíp parku lemující hranu svahu. Pokud vás však láká vstoupit dál do prostoru mezi stromy, můžete natrefit na částečně vyšlapanou cestičku.

Vegetace parku je tvořena převážně vzrostlými stromy, místy se zde rozrůstají nálety a nachází se zde také pár keřů. Téměř v centrální části parku se nachází oplocené dětské hřiště s prvky na hraní pro děti různého věku. Mobiliář v parku není příliš rozsáhlý. Nachází se zde několik laviček umístěných podél hlavní komunikace, některé jsou umístěny v otevřeném travnatém prostoru, avšak není k nim vedena žádná cesta. Další lavičky se nacházejí v rámci dětského hřiště. Některé lavičky, které kdysi stávaly na okraji parku podél hlavní pěší cesty, byly na žádost okolních obyvatel odstraněny. Dále se zde nacházejí odpadkové koše. Celý park je bez veřejného osvětlení.

Jižní svahová část je v soukromém vlastnictví, či je soukromníkům pronajímána a je částečně využívána jako zahrádkářská kolonie. Nachází se zde tedy malé chatičky, prostor je rozděleny ploty. Některé zahrádky již neslouží svému účelu a jsou využívány bezdomovci. Převážná většina tohoto prostoru je zarostlá neprostupnou vegetací. Při jižní hranici se dále nachází malá vinice.

SOUČASNÝ STAV

II. PŘÍRODNÍ POMĚRY

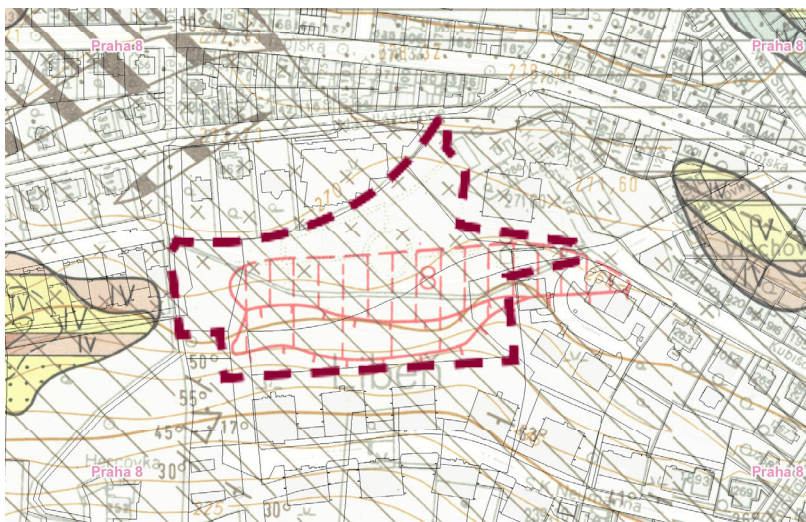
GEOLOGIE A HYDROGEOLOGIE

V místě řešeného území a v jeho bezprostředním okolí se nachází staré fundamentální před čtvrtohorní horniny. Vliv usazování hornin v období čtvrtohor zde byl patrný jen lokálně. Je to zapříčiněno především lokací území na hraně údolí vytvořeného řekou Vltavou a poměrně prudkým stoupáním. Podloží je tvořeno černými slídnatými jílovitými břidlicemi, a v rámci téměř celého současného prostoru parku jde o horniny fosilně zvětralé. Při severním okraji parku, od ulice Na Dlážděnce se rozkládají střední až hrubozrnné rozpadavé pískovce. Horniny pokryvných útvarů čtvrtohor jsou umístěny jen lokálně a jedná se především o vápnité spraše a písčité hlíny s úlomky břidlic.

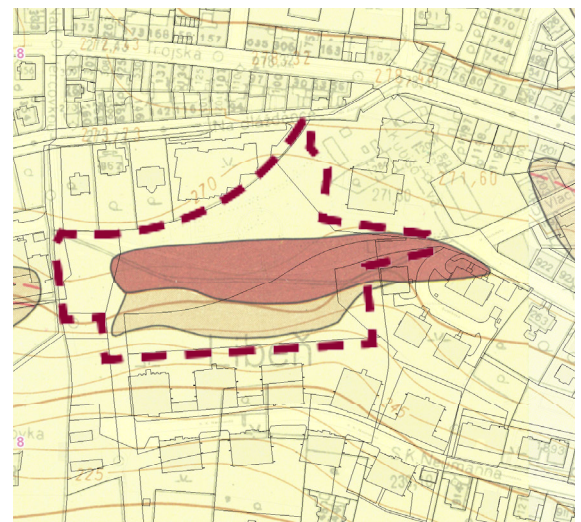
Velmi významný je zde však antropogenní vliv, který se projevil navážkami v území. Ty tvoří nyní hranu současného území parku. Zatímco jižní část navážek má mocnost 2-4 metry, severní část má mocnost 8 metrů. K modelacím terénu a vytvoření teras došlo okolo roku 1945.

Dle geomorfologického členění spadá řešená oblast do okrsku Zdibská tabule, jež je součástí Kladenské tabule a spadá do celku Pražské plošiny. Zdibská tabule má v podstatě jen tabulový ráz. Plochy povrch rozřezávají krátká, ale ostře zaříznutá údolí pravých vltavských přítoků.

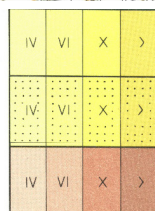
GEOLOGICKÉ POMĚRY

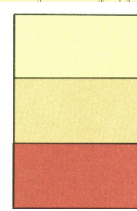
MOCNOST POKRYVNÝCH ÚTVARŮ

střední až hrubozrnné kladnické pískovce, rozpadavé (pásma I a II - cenoman)
soustavy dobrotivské - facie jílovitých břidlic (černé slídnaté jíly břidlice s pelokarb. konkrétem)
dřívot-fosilně zvětralé
soustavy dobrotivské - facie křemenců (křemence skalické) (žlutavé jem. křemence s vločkami prachovců a drob. břidlic)

světlé hnědá vápnitá spraš
jemnozrnný laminovaný vápný písek
hlíny a písčité hlíny s úlomky a suti břidlic (svahové hlíny na proterozoických a paleozoických břidlicích)

0-2 m
2-4 m
6-8 m

navážka s neověřeným omezením o mocnosti 2-4 m
navážka s ověřeným omezením navržená nad okrajem povrch. území o mocnosti přes 4 m, s bodovým údajem o mocnosti

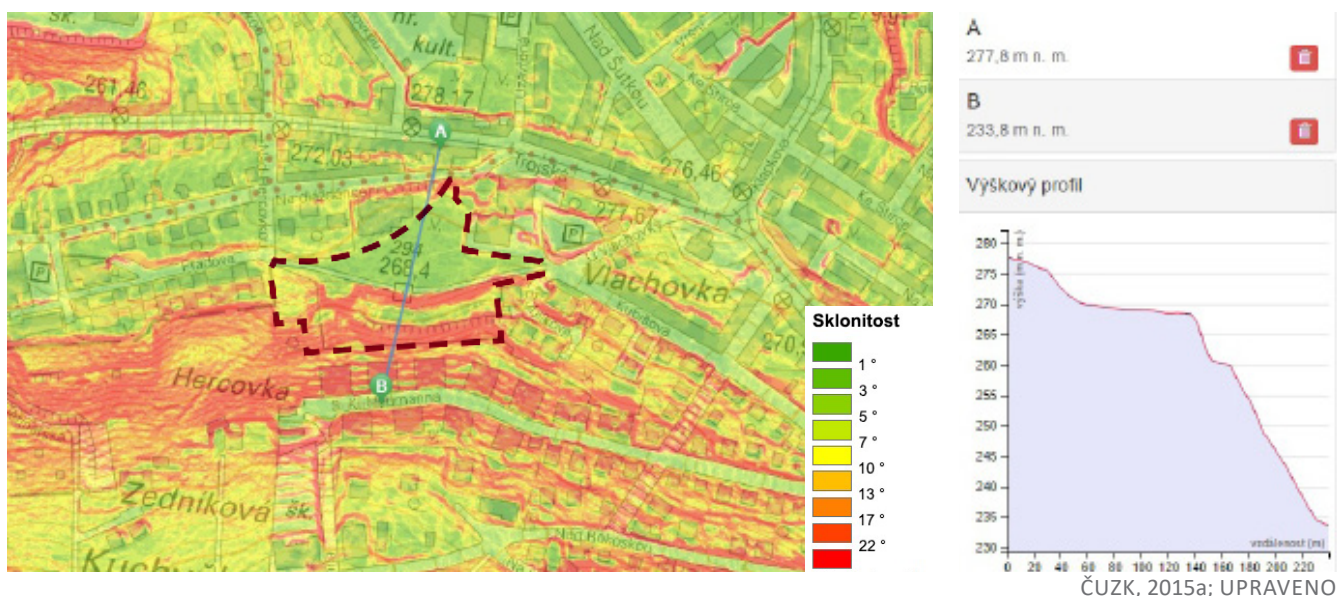
PROJEKTOVÝ ÚSTAV DOPRAVNÍCH A INŽENÝRSKÝCH STAVEB PRAHA, 1978a, b; UPRAVENO

RELIÉF

Park Dlážděnka se nachází ve svažitém území nad údolím řeky Vltavy. průměrná nadmořská výška parku činí přibližně 270 m. Plocha současného parku je převážně rovinná a nachází se při hraně svahu, svažujícího se jižně k řece Vltavě. Současný stav reliéfu je však výsledkem lidské činnosti, a to konkrétně terénní úpravy za účelem vyrovnání povrchu, a tedy vzniku teras okolo roku 1945. Došlo tak k vytvoření rovinné plochy, kde následně vznikl park, a k strmému svahu, který je využíván jako zahrádkářská kolonie. V severní části parku se nachází další zlom, který lemuje ulice Na Dlážděnce. Tyto výškové rozdíly limitují přístupnost parku z jižní a severní strany. Jižní hrana svahu však vytváří vyhlídkovou terasu nad Prahou, což je velmi silnou stránkou parku. Vyvýšená poloha parku a fakt, že se nachází na samé hraně svahu a je tedy velmi málo pravděpodobné, že by zde vznikla stavba, která by hranu svahu převýšila, dává svému místu velký potenciál. Budoucí rozšíření parku o svahové plochy jižně od stávající plochy parku jsou předěleny menší terasou. Ta by mohla být využita pro nově navržené funkce parku.

Současný stav reliéfu je možno vidět na následujícím schématu, které zobrazuje sklonitost terénu.

RELIÉF

VODNÍ POMĚRY

Dle hydrogeologických rozborů zabývajících se podzemní vodou je její hladina v rámci řešeného území v hloubce v rozmezí 4–8 metrů pod povrchem území. Jde o území s omezenou puklinovou nebo nízkou průlinovou propustností. Jílovité břidlice mají pro oběh podzemní vody špatné vlastnosti. Na pohyb vody má vliv i stupeň zvětrávání. V severní části území, kde se nachází fosilně zvětralé jílovité břidlice, má však i zvětralá zóna relativně nízkou propustnost způsobenou jílovitým charakterem zeminy. Pokud jsou ordovické břidlice v nezvětralém stavu, jsou téměř nepropustné. V řešeném území se nachází vysoce mineralizované vody s vysokým obsahem síranů a agresivním oxidem uhličitým, vody jsou to velmi tvrdé a nižším pH (KOVANDA, 2011).

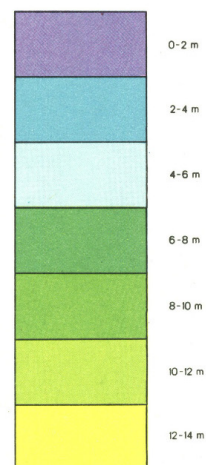
Lokalita, kde se park Dlážděnka nachází, je velmi chudá na povrchovou vodu. A to platí i pro širší okolí parku. Nejbližším vodním prvkem je v jižním směru řeka Vltava. Ta je však vzdálena necelých 900 m vzdušnou čarou.

Lokalita se nachází mimo záplavové území.

HYDROGEOLOGICKÉ POMĚRY

Hloubka podzemní vody pod povrchem území

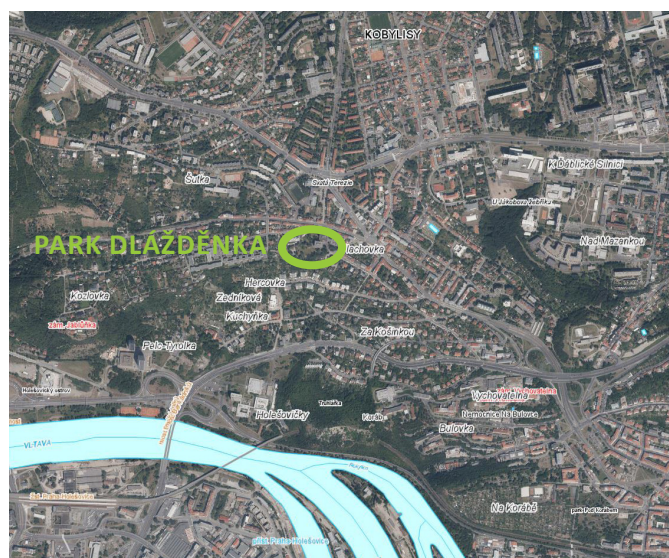

s průlinovou propustností a s menší vododajností
a s velkou puklinovou propustností (řádová
vydatost studní menších profilů v desetinách l/sec.)
- naplavy potoků, písky a písčité štěrky vyšších teras,
svrchnokřídové pískovce a opuky

s omezenou puklinovou nebo nízkou průlinovou
propustností s malou vododajností (řádová
vydatost studní menších profilů v setinách l/sec.)
- horniny svrchního proterozoika (s výj. bulžníků)
a paleozoika

PROJEKTOVÝ ÚSTAV DOPRAVNÍCH
A INŽENÝRSKÝCH STAVEB PRAHA, 1978c;
UPRAVENO

VODSTVO

ČUZK, 2015b; UPRAVENO

VEGETACE

POTENCIÁLNÍ PŘÍROZENÁ VEGETACE

Na základě pozůstalých zbytků přirozené vegetace a dle konkrétních přírodních podmínek v území, jako je reliéf, nadmořská výška, geologie, půda, klima, hydrologie, byly vytvořeny vegetační jednotky, které představují potencionální přirozenou vegetaci. Tyto jednotky tedy představují vegetaci, která by se rozrostla v území, pokud by ustal vliv člověka. To, co tedy člověk v daném území vykonal, by zůstalo, avšak dál by nebylo rozvíjeno.

Dle Mapy přirozené potencionální vegetace (NEUHÄUSLOVÁ, 1997) se v místě plánované revitalizace parku a v jeho okolí nachází vegetační jednotka Černýšová dubohabřina (*Melampyro nemorosii-Carpinetum*), která je nejrozšířenější jednotkou dubohabřin na území České republiky. Objevuje se ve výškách 200–450 m. n. m., na jižních svazích může dosahovat až výšek okolo 550 m. n. m. Černýšové dubohabřiny se vyskytují především na půdě kambizemí a fluvizemí. Toto společenstvo

bývá nejčastěji nahrazeno smrkovými monokulturami, borovými lesy a lučními společenství, případně pastvinami. Nachází se často v místech s rozšířenou zástavbou.

Ve stromovém patře dominují dub zimní (*Quercus petraea*) s příměsí lípy srdčité (*Tilia cordata*), dubud letního (*Quercus robur*) a případně se může objevovat také javor mlč (*Acer platanoides*), třešeň ptačí (*Prunus avium*). Ve vyšších polohách roste buk lesní (*Fagus sylvatica*) či jedle bělokorá (*Abies alba*). V bylinném patře se nejvíce objevuje jaterník podléška (*Hepatica nobilis*), černýš hajní (*Melampyrum nemorosum*), dále lipnice hajní (*Poa nemoralis*), případně jiné travní druhy (NEU-HÄUSLOVÁ, 1998).

GEOBOTANIKA

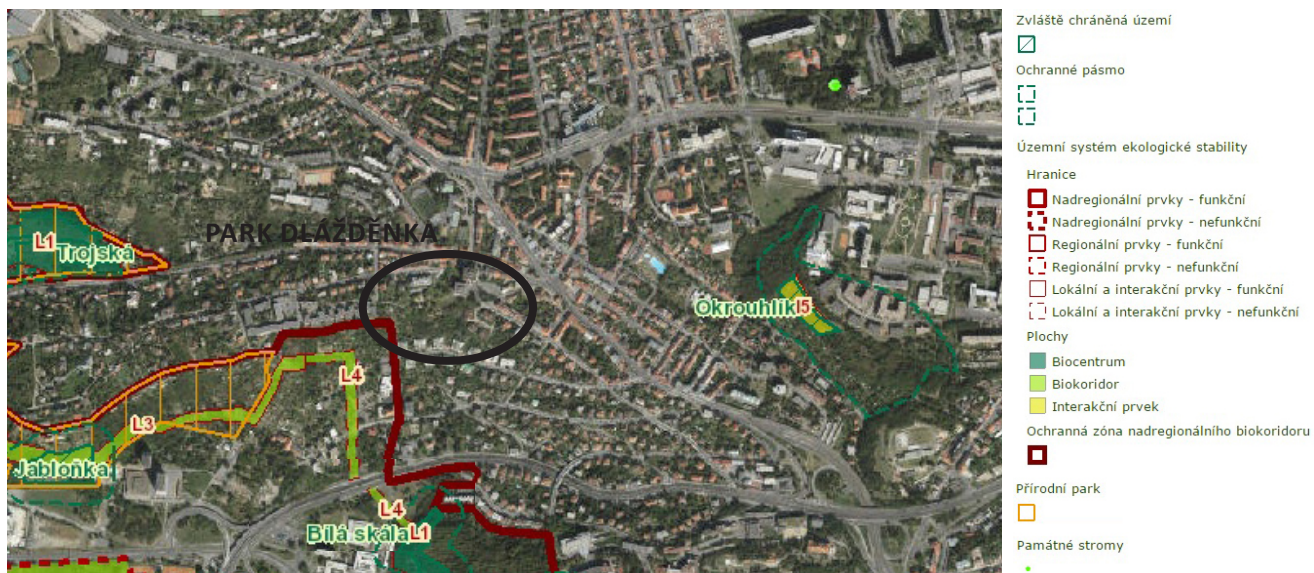
Geobotanická mapa představuje obraz vegetace, která by se v území vyskytovala za současného stavu klimatu, pokud by v území nikdy neprobíhaly antropogenní vlivy (KOVÁŘ, 2001).

Dle Geobotanické mapy vyhotovené Rudolfem Mikyškou v roce 1972, se na řešeném území rozprostírá svaz dubohabrových hájů (*Carpinion betuli*). Tato mapa představuje Pro tento svaz je charakteristický výskyt habru obecného (*Carpinus betulus*), smíšené porosty s dubem letním (*Quercus robur*) a zimním (*Q. petraea*), případně pouze výskyt doubrav. Často bývá přimíšena lípa srdčité (*Tilia cordata*), ve vyšších polohách se dále může vyskytovat buk lesní (*Fagus sylvatica*), případně také jedle bělokorá (*Abies alba*). Keřové patro bývá rozvinuto různě, závisí to na světlených podmínkách daného stanoviště. V bylinném patře můžeme narazit na kopytník evropský (*Asarum europeum*), zvonek broskvolistý (*Campanula persicifolia*), konvalinka vonná (*Convallaria majalis*), svízel lesní (*Gallium sylvaticum*), jaterník podléška (*Hepatica nobilis*), hrachor černý (*Lathyrus niger*), ptačinec velkokvětý (*Stellaria holostea*) či řimbaba chocholičnatá (*Tanacetum corymbosum*). Jde o mírně teplomilné druhy. Dubohabřiny jsou v našich podmínkách vázány na sušší oblasti nížin a pahorkatin na mezických stanovištích (CHYTRÝ, 2013).

CHRÁNĚNÁ ÚZEMÍ

Do prostoru parku Dlážděnka přímo nezasahuje žádné chráněné území. Řešené území tedy není omezeno regulativy, které se k chráněným územím a záměrům v jejich rámci vztahují. V okolí parku se však několik chráněných území nachází.

OCHRANA PŘÍRODY

Nejbližším zvláště chráněným územím je přírodní památka (PP) Bílá skála, která se nachází jižním směrem ve vzdálenosti necelých 600 m. Jedná se o jižně orientované skalnaté ostrohy Bílá skála a Koráb při břehu Vltavy významný z geologického a paleontologického hlediska. I přes významný vliv člověk – vznik lomů a železnice, se zde stále nacházejí zbytky původních teplomilných travin-ných společenstev. Další blízkou přírodní památkou je západním směrem ležící území Trojská, jež je tvořeno dvěma samostatnými stepními lokalitami, které se nacházejí na strmých svazích. Významný je výskyt stepních druhů hmyzu. Jihozápadně se rozkládá PP Jabloňka, jehož území je chráněno kvůli strmým skalním stěnám, tzv. Černým skalám. Východním směrem se pak nalézají PP Okrouhlík typická pro své pískovcové výchozy, na kterých se vyskytuje teplomilná stepní vegetace a hmyz (HLMP, 2013).

Vůbec nejbližším chráněným územím k parku (ve vzdálenosti necelých 230 m) je liniový prvek Územního systému ekologické stability (ÚSES) - jde o lokální nefunkční biokoridor Pod Dlážděnkou. Do těsné blízkosti parku pak zasahuje ochranná zóna tohoto biokoridoru. Dalšími blízkými prvky ÚSES jsou již výše zmíněné lokality, které jsou chráněny zároveň jako přírodní památky, jejich rozloha je však v rámci tohoto systému větší, konkrétně jde o lokální funkční biocentrum Trojská a Bílá skála, a poté rozlohově menší funkční interakční prvek Okrouhlík.

Chráněnými jsou také významné krajinné prvky (VKP), což jsou ze zákona o ochraně přírody a krajiny č. 114/1992 Sb. v platném znění veškeré lesy, údolní nivy, rybníky, jezera, vodní toky a rašeliníště. Z tohoto pohledu je nejbližším VKP tok Vltavy. VKP prohlášené na základě rozhodnutí o registraci e v blízkosti parku Dlážděnka nenachází.

Pro ochranu krajinného rázu v určitém území byly zřízeny chráněné územní celky Přírodních parků (PP). Krajinný ráz je vytvářen interakcí přírodních, kulturních a historických charakteristik. Územím s koncentrací přírodních a estetických hodnot v blízkosti parku Dlážděnka je PP Drahaň – Troja. Jde o rozsáhlé území západním směrem lemující pravý břeh řeky Vltavy. Zajímavá krajina je zde tvořena strmými skalnatými srázy s přilehlými údolími. /zemí však bylo již od pradávna osídleno a z těchto dob zde můžeme vidět pozůstatky hradišť Zámky a Na Farkách. V rámci území přírodního parku se nachází několik zvláště chráněných území, jako již zmíněné oblasti Jabloňka a Trojská a jiné další (ČSOP, 2005).

Významným přírodním chráněným prvkem v krajině i ve městě jsou dále památné stromy. Nejbližším je dub letní (*Quercus robur*) v ulici Střelnická, který je vzdálen asi 1 km severovýchodním směrem. Strom býval krajinnou dominantou a později byl obklopen parkovou úpravou, je pozoruhodný svým vzrůstem a stářím.

III. HISTORICKÝ KONTEXT

POHLED DO HISTORIE

Pak Dlážďenka není z historického hlediska nikterak hodnotným dílem. Park byl založen dle informace z Úřadu městské části Praha 8 z archivního oddělení v roce 1959. Založení parku představovalo pouze vymezení cestní sítě, vysázení stromů a keřů a umístění několika laviček. Projektová dokumentace k založení parku není v archivu uložena, jelikož se nejednalo o stavbu. Poslední informací ohledně vývoje parku je rok 2009-2010, kdy došlo k realizaci dětského hřiště. Bohužel i v tomto případě dokumentace chybí. Jsou však veškeré informace, které má MÚ Praha 8 k dispozici. Jediným zdrojem informací ohledně vývoje parku nám jsou tedy historické letecké snímky a ortofoto snímky. Vzhledem ke stáří parku a četnosti aktualizace těchto dat, nám snímky poskytují poměrně jasný přehled vývoje parku.

Vraťme se však nedříve hlouběji do minulosti a podívejme se na historický vývoj širšího okolí parku. Současný park se nachází v místě, kudy od konce 16. století jezdil se svou družinou císař Rudolf II. za hony do Brandýsa nad Labem. Dnešní ulice Na Dlážďence kopíruje středověkou cestu spojující právě Brandýs nad Labem s Prahou. Cesta vedla od Hradu do Holešovic a poté loďkou k trojskému břehu. Odtud cesta začala prudce stoupat, což v tehdejších dobách při špatném deštivém počasí působilo pro koně a povozy značné potíže. Nakonec se začalo s úpravou cesty a v roce 1629 byl úsek cesty dlouhý 1 km a vedoucí od holešovického brodu ke Kobylisům vydlážděn a opatřen kamenným zábradlím. Stavbu zadal a financoval tajný rada a nejvyšší purkrabí v Praze hrabě Adam z Valdštejna. Nešlo zřejmě o nic levného, a tak si i zřejmě proto nechal pan purkrabí na konci vydlážděného úseku vztyčit pamětní sloup. Sloup zde stojí dodnes, nachází se na soukromém pozemku (ATLAS ČESKA, 2016). Cesta byla užívána po celé 17. století do doby, kdy se změnila uliční síť a více využívanou se stala níže položená dnešní Trojská ulice. Cestě se tak začalo říkat Dlážďenka nebo U sloupu (Usedlosti Čtrnáctka, 2016). Dnešní ulice Na Dlážďence tak na historii lokality stále odkazuje. Valdštejnův sloup byl roku 1958 zapsán mezi kulturní památky.

Z map Stablního katastru lze vidět, že ještě v letech jeho vytvoření, pro obce na území dnešní Prahy tedy 1840–1843, se v místě parku nenacházela žádná zástavba ani zeleň. Nejbližšími stavbami byly vily Harcovka a Waltrovka. První změny v území, týkající se přímo ploch dnešního parku, jsou viditelné ve Výškopisném plánu Velké Prahy z let 1920–1924. Okolí dnešního parku již začíná být zastavěno rodinnými domy. Rovněž přímo v prostoru parku vidíme dvě stavby. Bohužel není možné zjistit, o jaké stavby se jednalo. O několik let později, v roce 1938, byl pořízen letecký snímek, ze kterého je vidět, že v řešeném území přibýlo pár dalších staveb a vznikla zde i nová ulice Na Vydrovce. Prostory parku byly stále ještě otevřenou planinou na hraně svahu. Zastavěné území se nejvíce rozrůstalo jihovýchodním směrem na území katastru Libně. Dle snímku je však patrné, že i přes výškové převýšení tuto lokalitu používaly pro své transfery od usedlosti Hercovky přes dnešní park ke křižovatce ulic Na Dlážďence, Trojské a Uzavřené. Zástavba v okolí dnešního parku se dále rozvíjela, avšak jeho plochy zůstaly stále prázdné. Na leteckém snímku z roku 1945 je však již vidět probíhající terénní modelace a úpravu terénu do dnešní podoby. Prostor se však úpravou terénu stává hůře přístupný z jižní strany. Zajímavým mapovým podkladem je letecký snímek z roku 1954. Zde výrazně vystupuje nově navržená cestní síť v místě dnešního parku. Ta jako by půdorysně napodobovala historické partery zahrad. Výrazným prvkem se tak stala centrální kruhová plocha lemována cestou. Dle tohoto mapového podkladu tedy vidíme, že k pracím na založení parku muselo dojít o pár let dříve, než uvádí Úřad městské části Praha 8. Proč nebyla řešená plocha vymezena také pro zástavbu jako okolí, lze jen spekulovat. Jistě by pozemku na hraně svahu s výhledem na Prahu byly velmi lukrativní.

Park byl tedy založen a zeleň se začala rozrůstat. Na leteckém snímku z roku 1975 již vidíme vzrostlé stromy a jakým způsobem byla výsadba navržena. Způsob navržení zeleně, zejména alej vedoucí od budovy nynějšího Finančního úřadu směrem do centrálního prostoru parku, by napovídal, že park

byl navržen v závislosti na realizaci významné stavby. Mohlo tedy jít o doprovodný reprezentativní prostor. Také schéma cestní sítě napodobující historický parter by mohl odpovídat záměru reprezentativního prostoru u například veřejné stavby.

Přilehlá budova Finančního úřadu byla však postavena až v roce 1974 architektem Jovanem Jovanovičem a původně v ní sídlila firma Chemopetrol, poté Benzina a teprve od roku 2012 je využívána pro Finanční úřad. Budově se lidově říká "Drákulov". Zřejmě za to může její nevšední silueta a fakt, že budova ční do nebe z vrcholu kopce. (OULICKÝ, 2011).

Dle cestní sítě si však lze povšimnout, že do parku nebyl navržen vstup z ulice Na Dlážděnce. Od této ulice se park naopak spíše odvrací. Vzhledem k charakteru výsadby – tedy že v převážné většině lemuje cestní síť, je možné, že stromy byly vysázeny a následně se neujaly i podél kruhové centrální komunikace. V západním cípu parku je také vidět obdélníkový prostor neozeleněný prostor. Dle proporcí a velikosti by se mohlo jednat o sportovní hřiště vhodné například pro hru volejbalu.

Okolo roku 1975 již vznikala také zástavba jižně od parku v ulici S. K. Neumanna. Ve svahu pod parkem pak vzniká postupně chatařská kolonie. Zároveň probíhala stavba sídla Územního pracoviště pro Prahu 8 Finančního úřadu pro hl. město Prahu, které navazuje ve východní části na park Dlážděnka. V ulici Trojská byla poté v roce 1977 zavedena tramvajová trať. Toto řešení mělo být pouze provizorní, jelikož vede strmým terénem. Avšak tramvajová linka tudy vede dodnes. Většina dopravy se tedy přesunula na do ulice Trojské a ulice Na Dlážděnce a také samotný park tak získaly více klidu.

Na dalším snímku z let 1988-89 je vysázená zeleň již značně vzrostlá a došlo také k dostavbě druhé budovy Finančního úřadu. Postupem času však již dochází k rozpadu vysázené zeleně, což je patrné na snímku z roku 1996. Alej vedoucí ve severojižním směru v podstatě zanikla, rovněž jako alej vedoucí od východu do centrálního prostoru parku. Tyto změny však začínají být patrné již na předchozím snímku. Zeleň v dalších letech byla opět nedostatečně udržována a případně doplňována. Původní kompozice zeleně již není z leteckých snímků z tohoto období patrná. V roce 2010 pak bylo v parku realizováno dětské hřiště, které svým charakterem ke zlepšení prostoru parku nijak nedopomohlo. Zanikla již také původně koncipovaná cestní síť. V parku byla zachována pouze hlavní cesta lemující jižní okraj parku. Návštěvníci si pak v parku vyšlapaly jen úzké cestičky spojující nejkratší cestou jimi navštěvovaná místa parku. Především cesty k lavičkám.

I přes poměrně mladý věk parku z jeho původní koncepce nezbylo téměř nic. V terénu zbyly pouze známky po původní cestní síti.

KULTURNÍ PAMÁTKY

Ulice Na Dlážděnce lemující park ze severu tvoří hranici ochranného pásma Památkové rezervace v Praze. Z toho plynou jisté regulativy v území. V rámci ochranného pásma je realizace záměrů omezena v případě, že by dané zásahy mohly ohrozit hodnoty památkové rezervace. Při jakémkoliv záměru je nutné, aby nebyla "změnami půdorysné, hmotové a výškové konfigurace zástavby a přírodních prvků v území ochranného pásma oslabena nebo porušena urbanistická kompozice, měřítko a silueta pražské památkové rezervace" (ODBOR KULTURY NVP, 1981). Vzhledem k plánovanému záměru revitalizace parku se nepředpokládá výrazná změna současného stavu hmotové konfigurace území.

V blízkosti parku Dlážděnka se nachází několik nemovitých kulturních památek. Historicky významnou památkou je sloup hraběte Adama Valdštejna postavený na pátku vybudování dlážděné cesty z roku 1629. Sloup je vysoký 5,5 metru je vyhotoven z šedého vápence, na podstavci se nacházejí rodovými erby, na vrchu je hladký dřík s ozdobnou volutovou hlavicí završenou koulí. Sloup se nachází

na soukromém pozemku v zahradě vily č. 1358/17 a pokud o něm nevíte, za plotem s rákosovou rohoží a keři si ho nejspíše nevšimnete (ATLAS ČESKA, 2016).

Dalšími nemovitými památkami v okolí parku jsou, kdysi příměstské, usedlosti Vlachovka (pozdně klasicistní budova z poloviny 19. století), Hercovka (viniční usedlost z 18. století, přestavěná v roce 1925) a usedlost Kuchyňka (viniční usedlost z 18. století, přestavěná na počátku století 19). V širším okolí se dále nalézají dvě památkově chráněné vily, v ulici V Holešovičkách se jedná o funkcionalistická vila z let 1926-29 architekta Kotratschka a v ulici Na Přesypu rovněž funkcionalistická stavba postavená v roce 1932 dle návrhu architekta Simona (NPÚ, 2015).

PAMÁTKOVÁ OCHRANA

IPR, 2016; UPRAVENO

The map shows a topographic view of a residential area. A red dashed line is drawn across the center, likely indicating a proposed route or boundary. The area is characterized by brown contour lines and numerous building footprints. Labels include 'U Štěrky' at the top, 'Vlachovka' in the center, and 'Národní technická' in two locations. Elevation points are marked with numbers like 270, 275, 280, and 285. The map also shows a road network and various smaller structures.

An aerial photograph of a residential neighborhood. A red dashed line is drawn on the image to outline a specific area of land. This outlined area is roughly rectangular but has an irregular shape, with a small protrusion on the right side. It is situated between a street on the left and a street on the right. The area within the dashed line appears to be a mix of open land and some structures, possibly a construction site or a large yard. The surrounding area is densely packed with houses and streets.

An aerial photograph of a residential neighborhood. A red dashed line outlines a large, irregularly shaped plot of land in the center-left of the image. This plot appears to be a mix of open land and some structures. Surrounding this plot are various residential buildings, streets, and green spaces. The image is in black and white, with the red dashed line being the only color element.

An aerial photograph of a residential neighborhood. The image shows a grid of streets with various houses and buildings. Two red arrows are overlaid on the image, pointing to specific lots. The first arrow points to a lot located between a street on the left and a street at the top. The second arrow points to a lot located between a street on the left and a street at the bottom. The lots are surrounded by greenery and other residential structures.

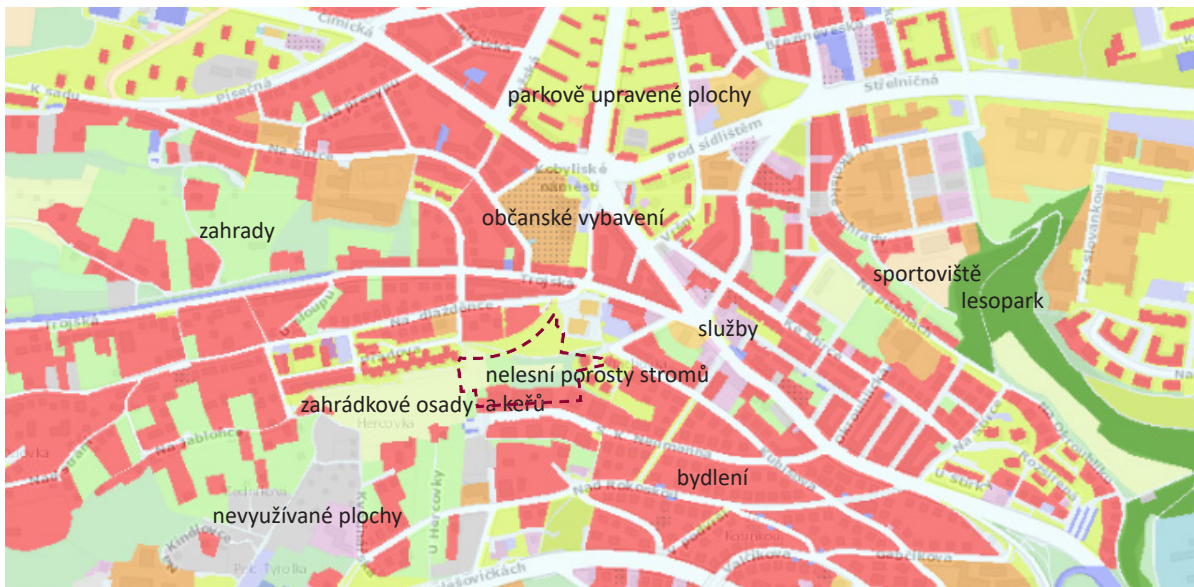
A photograph of a winding cobblestone path through a lush, green forest. The path is made of irregularly shaped stones and is flanked by dense foliage and trees. The path curves to the right in the distance.

VALDŠTEJNŮV SLOUP

IV. FUNKČNÍ A PROSTOROVÁ ANALÝZA

VÝZNAMNÉ FUNKČNÍ CELKY

FUNKČNÍ VYUŽITÍ LOKALITY

IPR, 2016; UPRAVENO

Park se nachází v nepříliš husté zástavbě převážně s funkcí bydlení. Prostor je obklopen jak územím s rodinnými domy, které se nacházejí západním a jihovýchodním směrem, tak domy bytovými, které se nacházejí ve zbylém okolí. Zástavba rodinných domů je tvořena především většími vilami se zahradami. Bytové domy jsou různého charakteru – od vila domů se zahradami přes činžovní domy až po rozptýlenější zástavbu zděných bytových domů z poválečného období. Poměr ploch s domy rodinnými a bytovými je vcelku vyrovnaný, avšak co se týče poměru osob obývajících tuto lokalitu, můžeme říci vzhledem k faktu, že hustota osídlení v bytových domech je vyšší, obyvatelé BD převažují. To s sebou nese vyšší potřebu parkových ploch pro rekreaci těchto obyvatel, jelikož nemají vlastní soukromou zahradu.

CHARAKTER BYTOVÉ ZÁSTAVBY

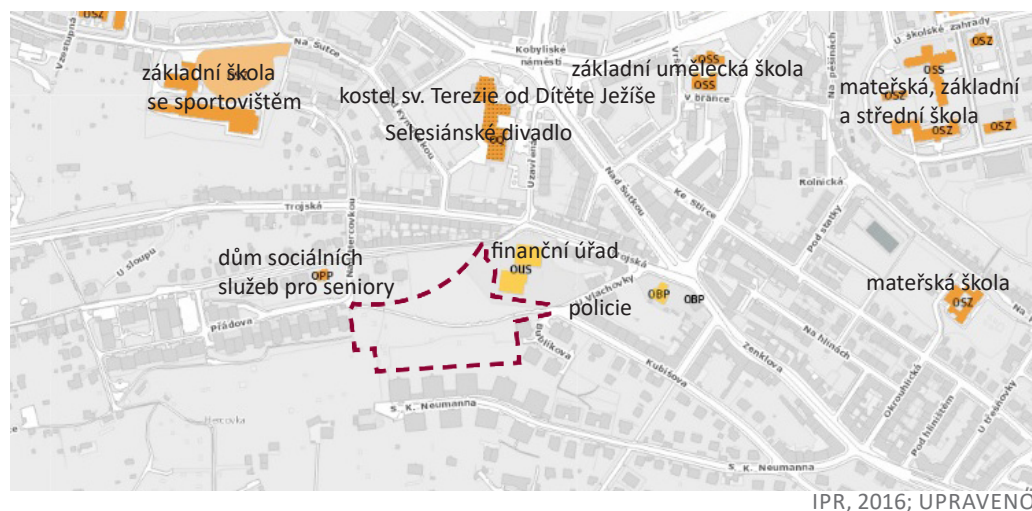

BD - bytové domy
RD - rodinné domy

IPR, 2016; UPRAVENO

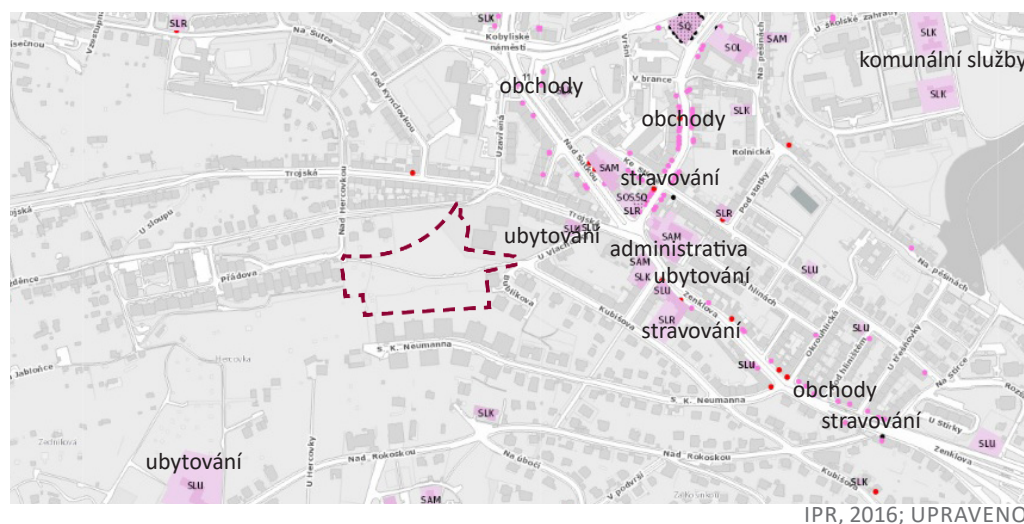
V okolí se dále vyskytují objekty veřejné infrastruktury – občanského vybavení, jako jsou školská zařízení, polyfunkční sály, objekty státní správy či sociálních služeb. Přímo v návaznosti na plochy parku se nachází objekt finančního úřadu. Severně od parku se pak nachází Salesiánské divadlo, kostel sv. Terezie od Dítěte Ježíše. Objekty veřejné infrastruktury jsou cílem mnoha lidí. Lidé sem dojíždějí za zaměstnáním, zábavou nebo povinnostmi.

VEŘEJNÁ INFRASTRUKTURA

Především podél frekventovaných komunikací se nachází síť občanské vybavenosti, jako jsou obchody, restaurace, ubytování apod. Nejbližším takovým zařízením je hotel na křižovatce ulic U Vlachovky - Trojská, kde se nachází také konferenční sál.

OBČANSKÁ VYBAVENOST

Na plochu parku Dlážděnka poté především z jihu navazují neudržované vegetační plochy – nelesní zapojené porosty stromů a keřů, a ne příliš využívaná zahrádkářská kolonie. Jihovýchodním směrem se pak dále nacházejí nevyužívané plochy. Východním směrem v okolí křižovatky ulic Trojská, Zenklova, Nad Šutkou a Klapkova se nachází koncentrace objektů se službami nejrůznějšího charakteru.

Pokud se zaměříme na zeleň, při pohledu z ptáčích perspektivy, nebo v našem případě při pohledu na ortofoto mapu, se okolí parku Dlážděnka zdá být hodně “zelené”. Je to způsobeno nepříliš hustou zástavbou se zahradami či plochami zeleně u bytových domů. Většina této zeleně je však buď soukromá a tedy veřejnosti nepřístupná, či se jedná o plochy sice vegetační, avšak bez funkční náplně a ne příliš udržované, vesměs jde o doprovodnou zeleň funkcí jiných, a tak i když je o plochy veřejné, či polo veřejné, uživatelsky jsou neatraktivní a nevyužitelné pro rekreaci. Jihovýchodním směrem ve

svahu pod parkem se dále nachází zahrádkářské kolonie, kde zeleň zaujímá hlavní postavení, avšak opět jde o plochy veřejnosti nepřístupné, a navíc jde často o zeleň náletovou a neudržovanou, esteticky nikterak hodnotnou. Vzhledem k tomu, že zahrádkářská kolonie není plně využívána, prostory jsou spíše zarostlé, neupravené. Jde o “ městské džungle”, jak takové zelené plochy nazývá IPR.

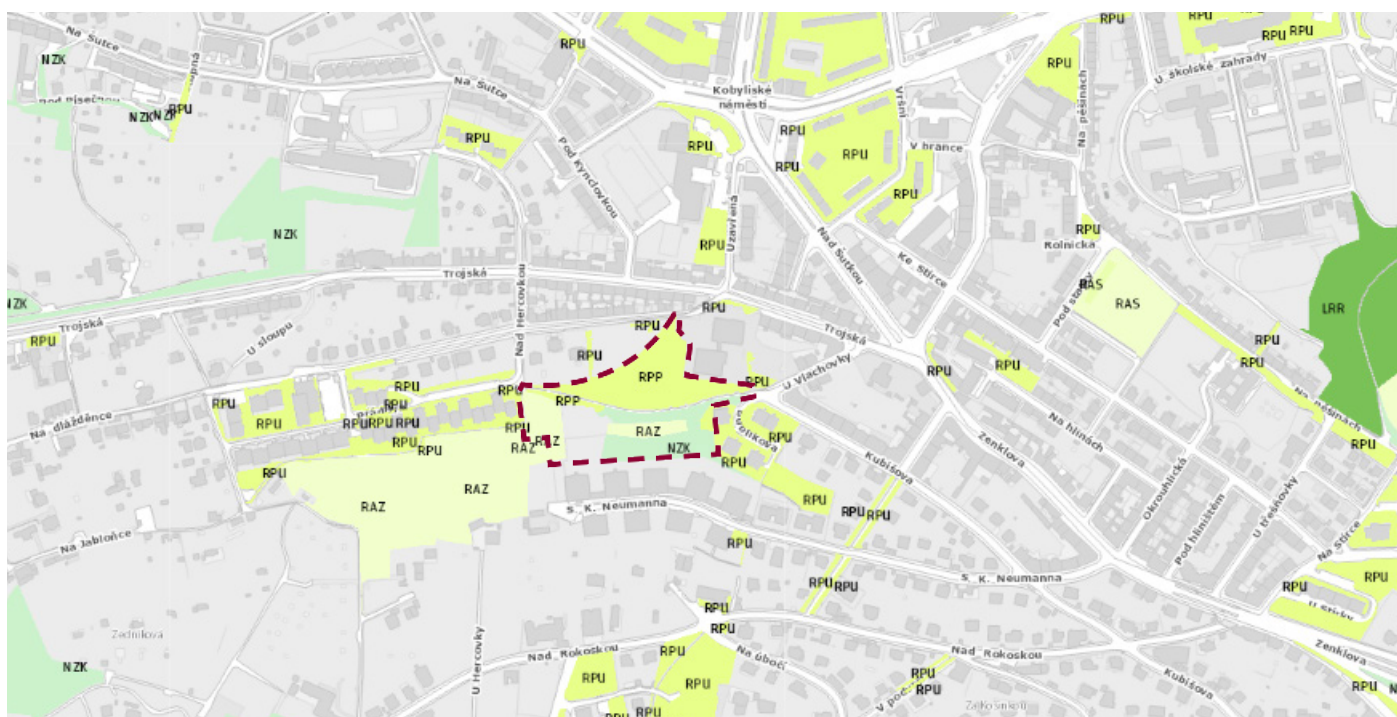
ZELENÉ MĚSTO - LETECKÝ SNÍMEK

IPR, 2016; UPRAVENO

Pokud se podíváme na zeleň z hlediska rekreačního využití, park Dlážďenka je jediným parkem v okolí. Další rekreační plochou zeleně je poté lesopark východně od Dlážďenky. Plochy parkově upravené zeleně lze využívat ke krátkodobé rekreaci, avšak nejedná se typologicky o park. Jejich využitelnost závisí na existenci mobiliáře a případné další vybavenosti.

CHARAKTER ZELENĚ

RPP - parky
RPU - parkově upravené plochy
RAZ - rekreační a zahrádkové osady
NZK - nelesní porosty dřevin zapojené s keři
RAS - rekreační areály sportovní
LRR - lesoparky

IPR, 2016; UPRAVENO

MČ PRAHA 8, 2016; UPRAVENO

Pokud se budeme zabývat rozmístění dětských hřišť v nejbližším okolí, můžeme říci, že hřiště v parku Dlážděnka je jedno z mála v okolním území. Severně od Dlážděnky se počet dětských hřišť zvyšuje. Hřiště Dlážděnka však musí obsloužit poměrně široké okolí. Veřejné plochy sportovišť se v okolí nenacházejí. V okolí parku Dlážděnka se nacházejí pouze placená sportoviště.

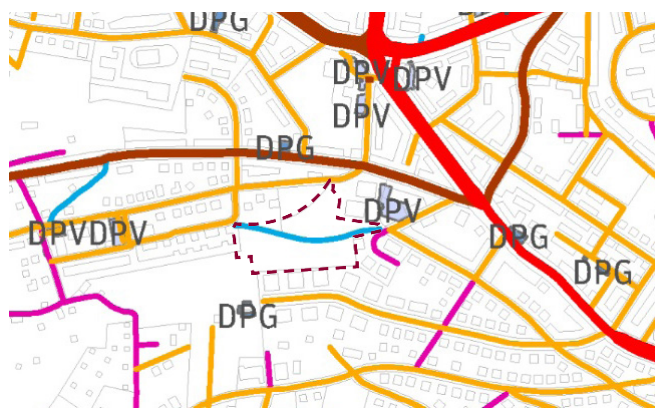
INFRASTRUKTURA

DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURA

V okolí parku se nacházejí poměrně vytížené dopravní komunikace. Nejvíce vytíženým bodem je automobilová křižovatka na Kobyliském náměstí. Zde se také nachází vstup do stanice metra C – Kobylisy. Další významnou komunikací s hustým provozem je ulice Nad Šutkou, která je vytížená automobilovou dopravou a zároveň tudy vede tramvajová linka městské hromadné dopravy. Rušnou křižovatku poté vytváří také křížení ulic Nad Šutkou – Zenklova – Trojská – Klapkova.

Od této křižovatky pokračuje tramvajová trať ulicí Klapkova a také ulicí Trojská. Zde se také nachází nejbližší zastávka městské hromadné dopravy. Tato ulice však není příliš vytížená automobilovou dopravou. Další přilehlé komunikace slouží pouze jako obslužné komunikace obytných ulic. Autobusové linky v blízkosti parku nejsou zavedeny. Lokalita je dopravně dobře dostupná, avšak přímé okolí parku není příliš vytížené. Vzhledem k odclonění parku od okolních komunikací přilehlými budovami, doprava a s ní spojený hluk tak nemá přímý vliv na prostředí parku.

Okolím parku nevedou žádné značené cyklostezky či cyklotrasy. V cyklomapách hlavního města Prahy je v blízkosti parku značena doporučená trasa pro cyklisty, která je vedena ulicí Trojskou. Velký tok cyklistů však územím neprojíždí. Důvodem může být poměrně značné převýšení, které na cyklisty v lokalitě čeká. Zároveň se zde nenachází významný bod – cíl – za kterým by cyklisté vyráželi. Pokud tedy parkem cyklisté projíždí, jedná se pravděpodobně pouze o místní obyvatele.

- místní komunikace I. třídy
- místní komunikace II. třídy
- místní komunikace III. třídy
- vybrané místní komunikace IV. třídy
- vybrané účelové komunikace

ZASTÁVKY A TRASY

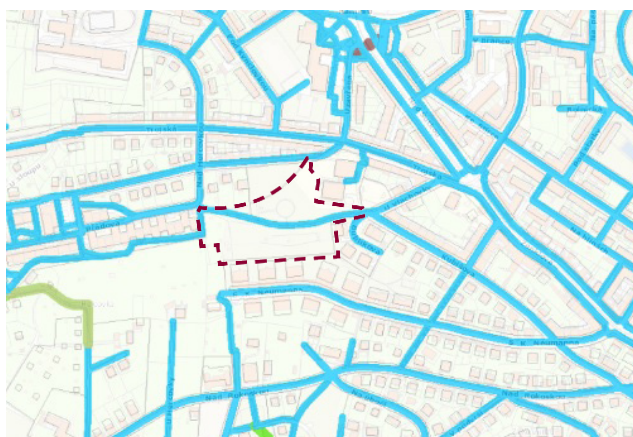
- — metro C
- — tramvaj
- — autobus

IPR, 2016; UPRAVENO

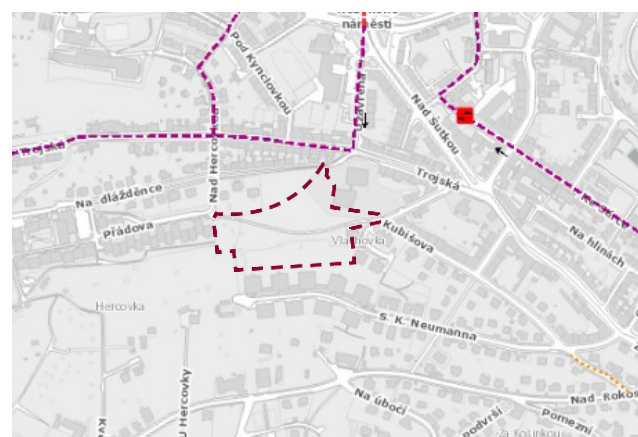
Pěší prostupnost územím není v těsné blízkosti parku, zejména z jihu, vysoká. Je to způsobeno především morfologií terénu – prudký svah pod parkem, a také způsobem využívání území – nachází se zde zahrádkářská kolonie. Zahrádky jsou obehnané ploty a pokud nevlastníte klíče od branek u cest, které kolonií prochází, nemáte možnost volného pohybu územím. Obyvatelé lokalit jižně od řešeného území tak mají snížený komfort přístupu do parku.

PĚŠÍ TRASY

CYKLODOPRAVA

- chodníky
- nebezpečné cesty

- doporučené trasy, cykloobousměrka
- 9 - trasa v protisměru

IPR, 2016; UPRAVENO

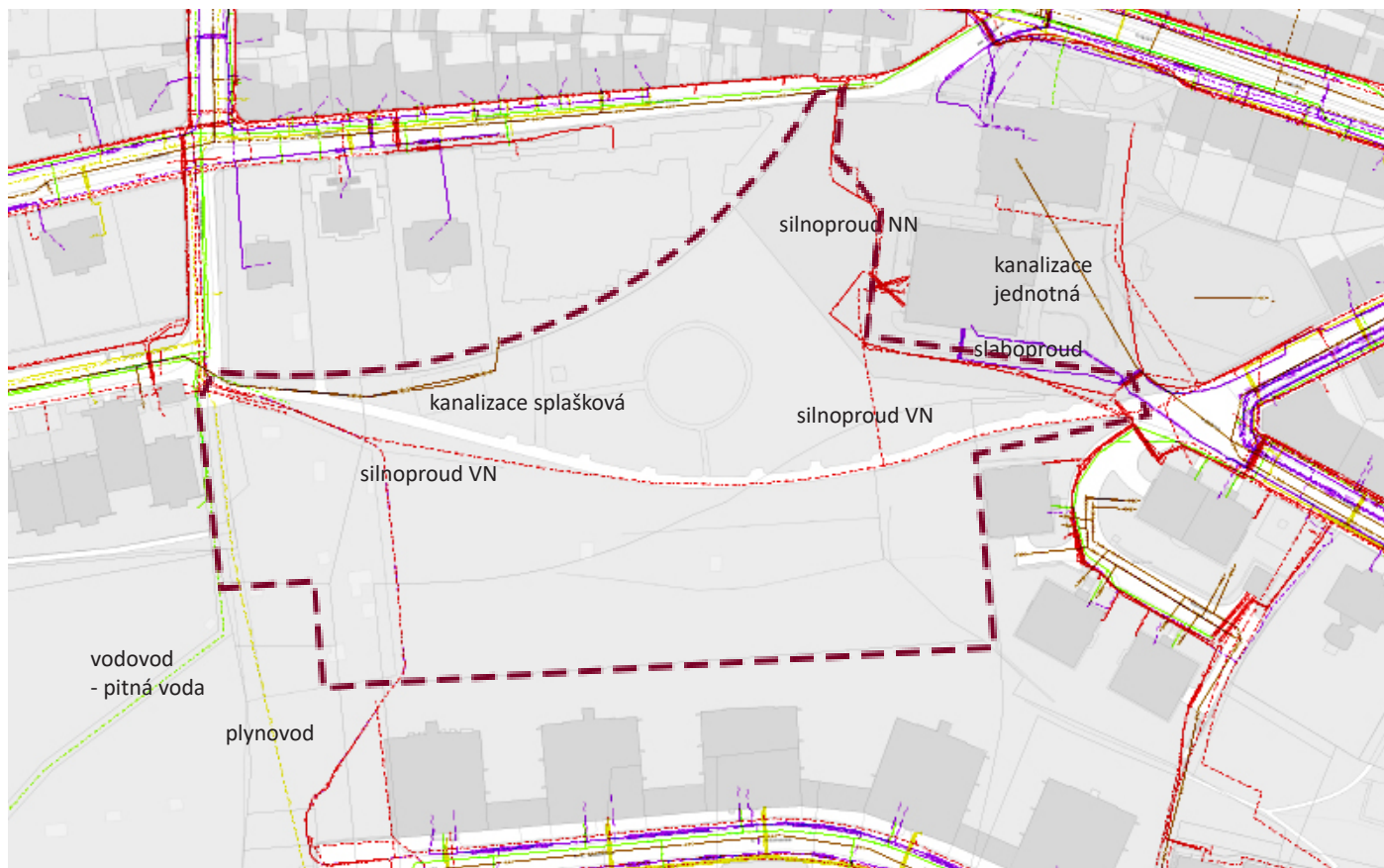
TECHNICKÁ INFRASTRUKTURA

Pro budoucí plánování nové podoby parku je nutné znát rozmístění inženýrských sítí (IS) v rámci prostoru parku a jeho nejbližšího okolí. Inženýrské sítě a jejich ochranná pásma jasně vymezují prostory, kde není možné umísťovat stavební prvky či trvale vysazovat porost, či je to možné jen s písemným souhlasem majitele sítí. Obecně stromy vysazené v těsné blízkosti inženýrských sítí mohou tyto sítě poničit svými kořeny, a naopak mohou být kořeny poničeny při případných opravách IS. Ochranná pásma omezující činnost v jejich prostoru jsou vymezena ze zákona, jde však o minimální ochrannou zónu. Při vysazování větších dřevin, především stromů, je však lepší udržovat vzdálenost od IS větší.

Rozmístění inženýrských sítí však také napovídá při volbě umístění pro technické prvky, které na IS potřebují být napojené. Může jít například o vodní prvky, osvětlení či toalety. Tyto prvky je pak vhodné umísťovat v místech, kde je již tato infrastruktura vedena či v její blízkosti, kde není problém jejího prodloužení a napojení.

V rámci ploch parku jsou vedeny podzemní elektrické sítě silnoproudu vysokého napětí (VN) - do 52 kV, a nízkého napětí (NN), a také sítě slaboproudu. Dále je zde uložena kanalizační splašková stoka. Ostatní sítě se již nacházejí na okolních pozemcích, jež nejsou předmětem plánované revitalizace. Prostory parku nejsou tedy příliš zasíťované a umístování stavebních prvků či vegetace by z tohoto hlediska nemělo být problémové ve většina území plánované revitalizace.

VEDENÍ INŽENÝRSKÝCH SÍTÍ

IPR, 2016; UPRAVENO

PROSTOROTVORNÉ PRVKY OKOLÍ

V případě parku Dlážděnka nás bude zajímat vztah prostoru parku vůči okolním stavbám. Na celkovém vnímání prostoru se však podílí také reliéf terénu. Vzhledem k členitosti území však každá část působí ve vztahu k okolním budovám odlišně. Z tohoto pohledu je nutné území rozdělit na dvě základní části – severní a jižní terasu s přilehlým jižním svahem.

V horní části tvoří hlavní prostor budovy finančního úřadu - tzv. Drákulov. Tyto dvě stavby, 7 a 9 podlažní budovy, tvoří dominantu území. Drákulov je výrazný nejen svojí výškou, ale i celkovým prostorovým řešením. Dalším výrazným prvkem je nejmladší stavba v okolí parku – bytový dům při ulici Na Dláždence. Tato stavba je šestipodlažní s ustupujícími podlažními a je poměrně členitá. Pokud tyto objekty porovnáme s okolní zástavbou v okolí severní části parku, proporcčně jsou navzájem nevyvážené a prostorově velmi vynikají. Tento vliv je však omezen ve vegetačním období stávajícími dřevinami, které částečně pohled na stavby zakrývají.

Na vnímání prostoru má také charakter zastřešení budov, který vytváří tzv. střešní krajinu. Domy o stejné podlažnosti, ale s jiným řešením střechy, vytváří odlišný dojem v prostoru. Specificky také působí domy ve svahu, jejich střecha na svah navazuje. Tyto domy při pohledu z vyvýšeného místa poměrně splývají s terénem a neruší tak naše pohledy. Takový typ domů se nachází při jižním okraji

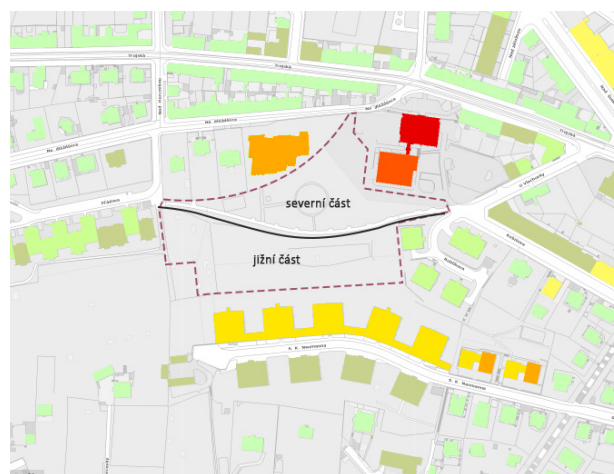
řešeného území. Z horní části parku tak tyto stavby nevnímáme. U bytového domu při severním okraji řešeného území jsou realizována ustupující podlaží ze směru od parku, stavba tak nepůsobí tak dominantním dojmem.

STŘEŠNÍ KRAJINA

střechy	rovné
šikmé	rovné ustupující
šikmé - podkrovní patrné z veřejného prostoru	atypické

PODLAŽNOST

2 a méně	6
3	7 - 8
4	9 - 12
5	

IPR, 2016; UPRAVENO

V. PROVOZ PARKU

PROSTOROTVORNÉ PRVKY PARKU

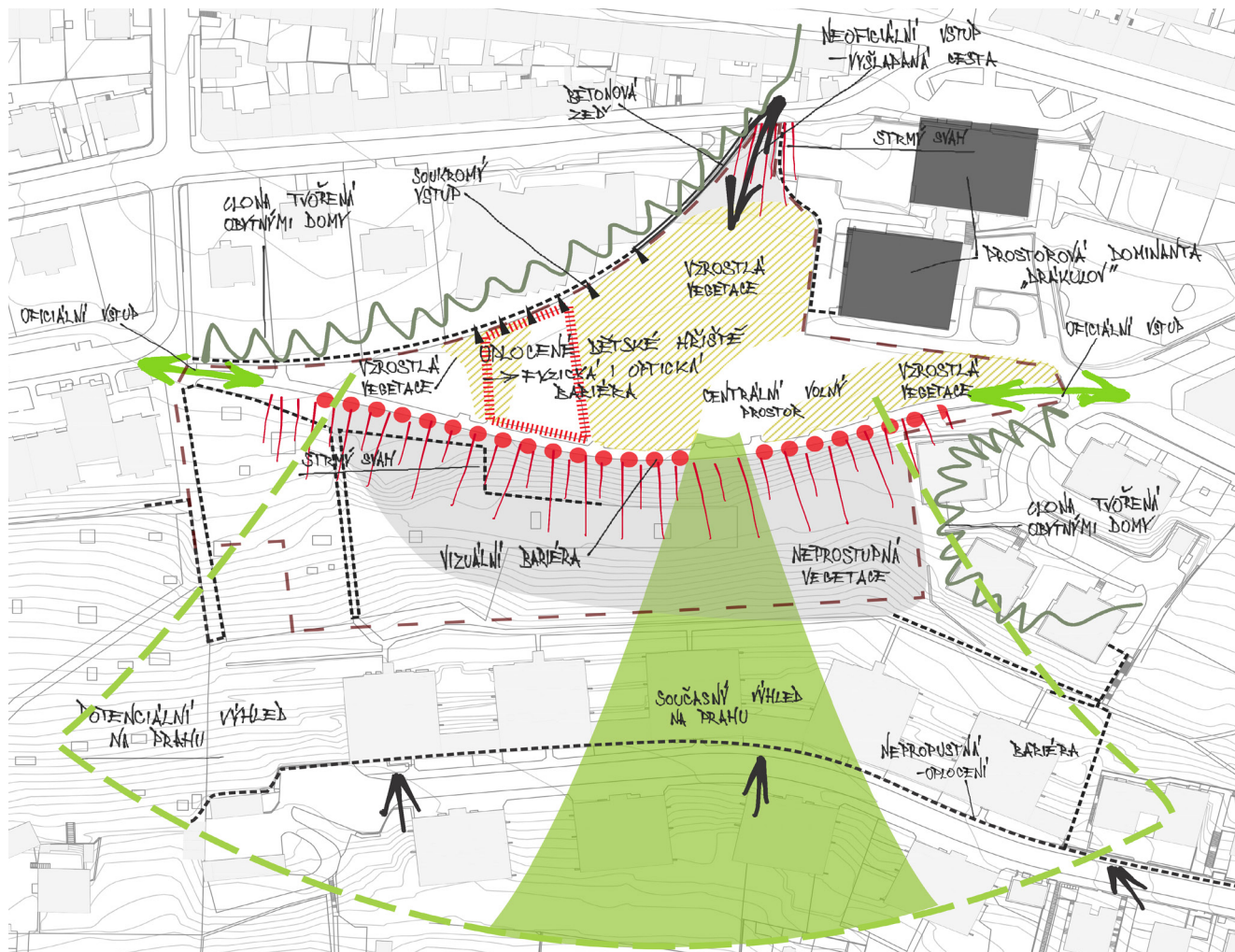
Významným prostorotvorným prvkem je reliéf. Ten je pro park Dlážděnka velice charakteristický. Umístění parku na hraně svahu nad vltavským údolím tak nabízí nádherné výhledy. Charakter reliéfu také park izoluje od okolí a vytváří tak spolu s okolními budovami lemuujícími park jakousi uzavřenou zahradu uprostřed velkoměsta.

V řešeném území nás zarazí hned několik bariér. Jednou je právě pohledová bariéra tvořená vegetací lemuující hranu svahu a bránící širokému rozhledu na městskou krajinu. Podstatnou bariérou je i místní reliéf. Přes strmý svah se nedostaneme do jižní části řešeného území. Nyní je však toto místo zarostlé téměř neprostupnou vegetací, v níž zůstávají více či méně využívané chaty zahrádkářské osady. Významné omezení pohybu v prostoru vytváří také dětské hřiště, tedy především jeho oplocení. Je to bariéra jak fyzická, tak pohledová. Omezuje nás, pokud stojíme vně jeho hranic, i uvnitř. Určitou překážkou v pohybu po parku je také nedostatek cest.

Prostor parku je těsně obklopen zástavbou, která vytváří vizuální i fyzickou clonu. Severní zástavba vytváří pomyslná "záda" volnému prostoru parku. Tato clona spolu s výhledem vás navádí směřovat orientaci pohledu jižním směrem.

Významnou bariéru tvoří také zástavba navazující na jižní hranici řešeného území. Pozemky této zástavby jsou oplocené a není možné tedy do řešeného prostoru jižním směrem vstoupit.

VNÍMÁNÍ PROSTORU

VYUŽÍVÁNÍ PARKU NÁVŠTĚVNÍKY

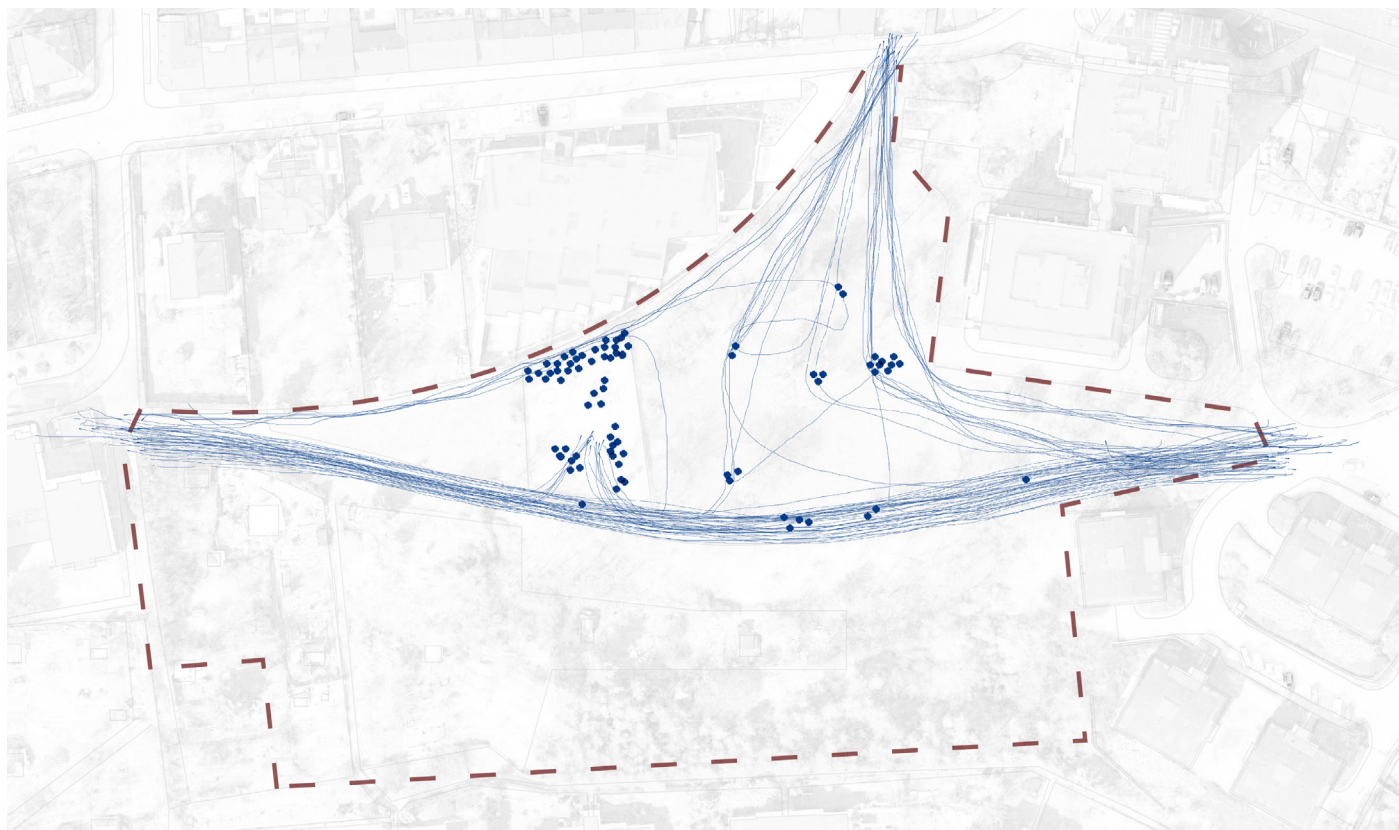
Prostorotvorné prvky parku včetně jeho programové náplně determinují, jak je park svými uživateli využíván. V terénu bylo proto provedeno šetření, které zkoumalo pohyb lidí po řešené lokalitě a také to, zda se návštěvník někde zastaví a chvíli se v místě zdrží, či zda jen místem prochází. Šetření bylo provedeno v odpoledních hodinách všedního dne po dobu 2 hodin.

Na následujícím schématu je poté zobrazen výsledek průzkumu. Každá linie představuje jednoho návštěvníka. Jednotlivé body rovněž. Linie reprezentují návštěvníkovu trasu parkem, zatímco body reprezentují zastavení návštěvníka.

Nejvíce návštěvníci pochopitelně využívají jediné zpevněné pěší komunikace v parku – chodníku při hraně svahu. Značné množství lidí poté využívalo severní vstup do parku. Značná část návštěvníků se však v parku nezastavila a pouze jím prošla. Nejvíce se lidé zdržovali ve vymezeném prostoru dětského hřiště. Obecně se zdrželi nejvíce u laviček.

Vzhledem k současnému stavu jižních svahových částí, které momentálně nejsou součástí parku, je zřejmé, že se v těchto místech lidé běžně nepohybují.

TOKY LIDÍ A MÍSTA ZASTAVENÍ

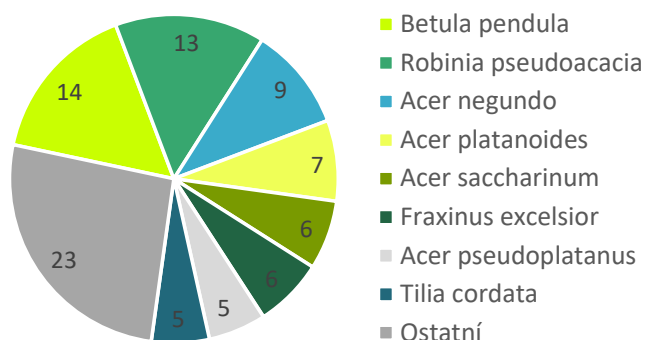
VI. SOUČASNÝ STAV VEGETACE

V rámci řešeného území můžeme odlišit dva charakterově odlišné prostory. V severní části se nachází parkově upravená vegetace, zatímco jižní část je porostlá téměř nepropustnou vegetací.

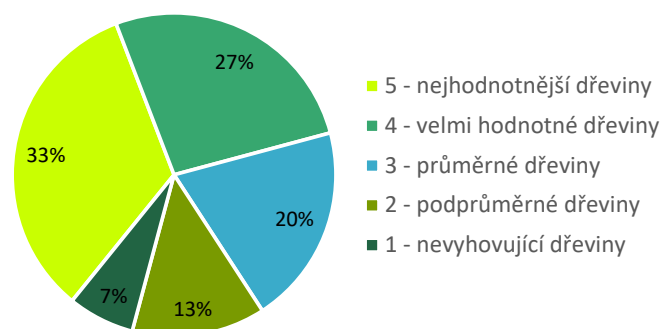
Nejstarší dřeviny v severní části pocházejí z dob založení parku, tedy z druhé poloviny 60. let 20. století. V průběhu existence parku se však zeleň proměňovala. Skladba dřevin je v této části poměrně různorodá, avšak neobjevují se zde žádné výjimečné dřeviny. Pro zhodnocení byly dřeviny rozděleny na dvě hlavní kategorie, a to dřeviny solitérní a skupiny dřevin. Do těchto skupin spadají jak stromy, tak keře. Keřů se v parku však nachází velmi pomálu.

Na následujícím grafu vidíte poměr nejvíce zastoupených solitérních dřevin. Největší skupinu tvoří ty dřeviny, které se v současném parku vyskytují po 1-3 exemplářích. Početné skupiny bříz a akátů jsou umístěny ve skupinách, výjimečně se nachází v jiné části parku. Druhového složení nejvíce zastoupených dřevin je vidět na grafu níže.

DRUHOVÉ ZASTOUPENÍ DŘEVIN

SADOVNICKÉ ZHODNOCENÍ DŘEVIN

Pro zhodnocení solitérních dřevin byla použita klasifikace sadovnické hodnoty dle Jaroslava Machovce, 1982. Výsledky zhodnocení můžete vidět v grafu výše. Tato klasifikace obsahuje 5 tříd, kde hodnota 5 představuje nejhodnotnější dřevinu, zatímco hodnota 1 představuje dřevinu nevyhovující. Stav dřevin v parku však není nijak příznivý. Významná část dřevin má deformované koruny, mají sníženou vitalitu a z hlediska perspektivnosti, je spíše vhodné je v krátkodobém časovém horizontu odstranit a nahradit vhodnou kvalitní výsadbou. Dřeviny s hodnotou 3-5 jsou mají předpoklady k dlouhodobé existenci a není potřeba je odstraňovat.

Dále byla použita zjednodušená klasifikace zhodnocení skupin dřevin, které byly vyčleněny v rámci celého řešeného území, převážně pak v jižní části. Pro klasifikaci byla použita stupnice od 1 do 3, kdy hodnota 3 představuje perspektivní dřeviny, zatímco hodnota 1 představuje skupinu dřevin neperspektivních. V severní části byly vyčleněny skupiny dřevin, pokud se jednalo o nálety či husté výsadby stejného druhu dřeviny. V jižní části parku bylo provedeno rozčlenění prostoru na menší územní části, které mají odlišné druhové složení vegetace. Zhodnoceny pak byly pouze skupiny dřevin, ne jednotlivé dřeviny. Porost je zde velmi hustý a neprostupný. Největší územní celek, skupina s označením S12 pak představuje území zahrádkářských chat, kde je výsadba opravdu velmi různorodá s naprosto odlišným charakterem. Kromě stromového patra je zde hojně zastoupeno i patko keřové a bylinné, včetně užitkových druhů rostlin.

Přehled dřevin a skupin dřevin s jejich hodnocením je zobrazen v následující mapě a tabulkách.

Solitérní dřeviny

- 5 - nejhodnotnější dřeviny
- 4 - velmi hodnotné dřeviny
- 3 - průměrné dřeviny
- 2 - podprůměrné dřeviny
- 1 - nevyhovující dřeviny
- solitérní keř

Skupiny

- keřové
- stromové či smíšené

Pořadové číslo	Druh	Obvod kmene (cm)	Průměr kmene (cm)	Výška (m)	Průměr koruny (m)	Sadovnícká hodnota	Poznámka
1	<i>Juglans regia</i>	-	-	8	-	2	za oplocením
2	<i>Sorbus aucuparia</i>	40	13	4	3,5	2	zavětven od země
3	<i>Betula pendula</i>	63	20	6	4	2	
4	<i>Acer negundo</i>	80	25	8	8	1	
5	<i>Robinia pseudoacacia</i>	100	32	12	5	1	vykloněný
6	<i>Robinia pseudoacacia</i>	(3x) 100	(3x) 32	14	9	3	vícekmén
7	<i>Quercus robur</i>	20	6	5	2	3	nová výsadba
8	<i>Acer pseudoplatanus</i>	135	43	16	8	4	
9	<i>Betula pendula</i>	110	35	16	10	4	
10	<i>Acer platanoides</i>	150	48	20	10	5	
11	<i>Acer saccharinum</i>	130	41	15	9	3	
12	<i>Aesculus hippocastanum</i>	105	33	9	7	3	
13	<i>Acer saccharinum</i>	175	56	24	11	2	
14	<i>Acer pseudoplatanus</i>	130	41	16	7	4	
15	<i>Fraxinus excelsior</i>	70	22	7	3	1	
16	<i>Fraxinus excelsior</i>	125	40	9	5,5	2	
17	<i>Fraxinus excelsior</i>	128	41	10	6	2	
18	<i>Fraxinus ornus</i>	169	54	13	12	5	
19	<i>Acer platanoides</i>	105	33	13	10	3	
20	<i>Tilia europea</i>	150	48	12	12	4	vidličnaté větvení
21	<i>Acer platanoides</i>	95	30	10	7	1	
22	<i>Acer platanoides</i>	66	21	7	5,5	1	
23	<i>Acer saccharinum</i>	160	51	22	12	5	
24	<i>Aesculus hippocastanum</i>	58	18	8	5	3	
25	<i>Juglans regia</i>	50	16	6	5	3	
26	<i>Crataegus monogyna</i>	-	-	7	10	4	vícekmén
27	<i>Syringa vulgaris</i>	-	-	6	6	1	vícekmén
28	<i>Tilia europea</i>	160	51	11	11	5	
29	<i>Fraxinus excelsior</i>	45	14	4	7	1	
30	<i>Acer negundo</i>	91	29	14	10	3	
31	<i>Acer negundo</i>	65	21	11	7	2	
32	<i>Fraxinus excelsior</i>	122	39	19	9	4	
33	<i>Acer saccharinum</i>	170	54	20	13	5	
34	<i>Aesculus hippocastanum</i>	210	67	16	11	5	
35	<i>Acer negundo</i>	77	25	7	6	1	
36	<i>Acer negundo</i>	61	19	7	8	1	
37	<i>Crataegus monogyna</i>	-	-	4	5	2	vícekmén
38	<i>Acer negundo</i>	55	18	4	6	1	
39	<i>Betula pendula</i>	50	16	16	8	2	
40	<i>Acer negundo</i>	74	24	10	8	1	
41	<i>Tilia cordata</i>	73	23	9	6	1	
42	<i>Tilia cordata</i>	80	25	12	7	3	
43	<i>Tilia europea</i>	92	29	14	7	2	
44	<i>Tilia cordata</i>	120	38	15	9	4	
45	<i>Tilia cordata</i>	65	21	12	8	3	
46	<i>Prunus domestica syriaca</i>	-	-	7	7	2	
47	<i>Acer negundo</i>	42	13	7	5	1	
48	<i>Betula pendula</i>	85	27	15	6	3	
49	<i>Betula pendula</i>	92	29	15,5	5	3	
50	<i>Prunus serrulata</i>	90	29	9	9	4	
51	<i>Betula pendula</i>	71	23	13	7	2	
52	<i>Betula pendula</i>	112	36	14	3	1	
53	<i>Betula pendula</i>	91	29	12	6	2	
54	<i>Betula pendula</i>	83	26	10	6	2	
55	<i>Betula pendula</i>	98	31	8	7	1	
56	<i>Acer saccharinum</i>	170	54	19	12	5	
57	<i>Betula pendula</i>	77	25	12	5	3	
58	<i>Acer negundo</i>	150	48	10	10	4	
59	<i>Acer platanoides</i>	-	-	11	13	5	vícekmén
60	<i>Fraxinus excelsior</i>	103	33	12	4	1	
61	<i>Tilia cordata</i>	23	7	4,5	2,5	3	
62	<i>Betula pendula</i>	80	25	8	5	1	
63	<i>Acer pseudoplatanus</i>	86	27	8	7	2	
64	<i>Betula pendula</i>	85	27	8	7	2	
65	<i>Acer platanoides</i>	23	7	6,5	3	1	
66	<i>Robinia pseudoacacia</i>	109	35	12	8	1	
67	<i>Acer platanoides</i>	71	23	11	7	2	
68	<i>Robinia pseudoacacia</i>	73	23	10	6	1	
69	<i>Robinia pseudoacacia</i>	145	46	15	9	3	
70	<i>Robinia pseudoacacia</i>	132	42	17	8	3	
71	<i>Robinia pseudoacacia</i>	74	24	15	7	3	
72	<i>Robinia pseudoacacia</i>	178	57	18	8	3	
73	<i>Robinia pseudoacacia</i>	-	-	14	5	2	za plotem
74	<i>Robinia pseudoacacia</i>	-	-	12	5	3	za plotem
75	<i>Robinia pseudoacacia</i>	-	-	13	9	4	vícekmén
76	<i>Acer saccharinum</i>	280	89	20	15	3	
77	<i>Malus spp.</i>	90	29	6	7	4	
78	<i>Robinia pseudoacacia</i>	265	84	18	12	3	
79	<i>Robinia pseudoacacia</i>	170	54	20	10	3	
80	<i>Betula pendula</i>	90	29	15	6	1	
81	<i>Acer pseudoplatanus</i>	84	27	12	8	2	
82	<i>Syringa vulgaris</i>	-	-	2,5	2	3	keř
83	<i>Acer pseudoplatanus</i>	-	-	4,5	-	1	nálet, vícekmén
84	<i>Taxus baccata</i>	-	-	3,5	-	3	keř
85	<i>Taxus baccata</i>	-	-	3,5	-	3	keř
86	<i>Sambucus nigra</i>	-	-	3	-	3	keř
87	<i>Taxus baccata</i>	-	-	3,5	-	3	keř
88	<i>Sambucus nigra</i>	-	-	5	-	2	keř

TABULKA HODNOCENÍ
SOLITERNÍCH DŘEVIN

Pořadové číslo	Druh	Zastoupení (%)	Plocha (m ²)	Celkový potenciál	Poznámka
S1	<i>Pinus sylvestris</i>	100	130	3	vzrostlé stromy
S2	<i>Acer, Tilia, Prunus</i>	33-33-33	90	1	nálety, již vzrostlé stromy
S3	<i>Převážně Acer, Juglans regia</i>	50 - 30	500	1	nálety, již vzrostlé stromy
S4	<i>Převážně Fraxinus excelsior</i>	70	300	1	nálety, již vzrostlé stromy
S5	<i>Převážně Acer, Crataegus, Ailanthus, Robinia, Larix</i>	rovnoměrné	2000	1	nálety, již vzrostlé stromy, místy keře
S6	<i>Převážně Robinia pseudoacacia</i>	90	250	2	nálety, již vzrostlé stromy
S7	<i>Převážně Robinia, Acer</i>	50-40	150	1	nálety, již vzrostlé stromy
S8	<i>Převážně Robinia pseudoacacia</i>	90	80	1	nálety
S9	<i>Robinia pseudoacacia</i>	100	80	1	nálety, již vzrostlé stromy
S10	<i>Převážně Ailanthus, Juglans</i>	50-50	100	1	nálety
S11	<i>Pinus sylvestris</i>	100	2000	3	vzrostlé stromy, může být i keřový podrost
S12	<i>pestrá skladba</i>	-	6000	1	zahradkářská kolonie, výskyt mnoha druhů
SK1	<i>Symoricarpos albus</i>	100	10	2	
SK2	<i>Syringa vulgaris, Rosa canina</i>	40-60	20	1	
SK3	<i>Rosa canina</i>	100	40,00	1	

TABULKA HODNOCENÍ
SKUPIN DŘEVIN

REFERENCE

Atlas Česka, 2016: www.atlasceska.cz/praha/na-dlazdenec/. Citace: 9.8.2016.

ČSOP, 2005: Pražské přírodní parky. Český svaz ochránců přírody "Botič - Rokytka". Praha, 2005. On-line: <http://www.prirodniparky.wz.cz/05.html>. Citace: 27. 9. 2016.

ČÚZK, 2015a: INSPIRE datová sada pro téma Nadmořská výška (EL), Český úřad zeměměřický a katastrální, Praha, 2015.

ČÚZK, 2015b: INSPIRE datová sada pro téma Vodstvo (HY), Český úřad zeměměřický a katastrální, Praha, 2015.

HLMP, 2013: Pražská příroda. Hlavní město Praha, 2013. On-line: <http://www.praha-priroda.cz/chranena-priroda/zvlaste-chranena-uzemi/>. Citace: 27. 9. 2016.

Chytrý M. et al., 2013: Vegetace České republiky, 4. Lesní a křovinná vegetace. Academia, Praha, 2013.

IPR, 2013: Ochrana přírody a krajiny. Atlas životního prostředí. Institut plánování a rozvoje hl. m. Prahy. Praha, 2013. On-line: <http://mpp.praha.eu/app/map/atlas-zivotniho-prostredi/cs/ochrana-prirody-a-krajiny>. Citace: 27.9.2016.

IPR, 2015: Dvě Prahy. Institut plánování a rozvoje hl. m. Prahy. On-line: <http://www.dveprahy.cz/>. Citace: 14.8. 2016

IPR, 2016: Pražské mapy. Institut plánování a rozvoje hl. m. Prahy. On-line: <http://www.geoportalpraha.cz/cs/mapove-aplikace#V-wSxvCLTIV>. Citace: 27.9.2016.

Kovanda, J., 2001: Neživá příroda Prahy a jejího okolí. Praha: Academia, 2001.

Kovář P., 2001: Geobotanika. Katedra botaniky Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy v Praze, Karolinum. Praha, 2001.

Machovec J., 1982: Sadovnická dendrologie. Státní pedagogické nakladatelství. Praha, 1982.

MČ Praha 8, 2016: Mapový portál městské části Praha 8. Městská část Praha 8, 2016. On-line: <http://www.praha8.cz/Mapovy-portal.html>. Citace: 27.9.2016

Mikyška R. et al., 1972: Geobotanická mapa ČSSR: 1. České země. 1 : 200 000. Academia a Kartografické nakladatelství. Praha, 1972.

MÚ Praha 8, 2016: vyjádření k založení parku Dlážďenka, Oddělení archivní, spisové a statistické služby. Citace: 12.8.2016.

NEUHÄUSLOVÁ Z. et al., 1997: Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky. 1 : 500 000. Botanický ústav Akademie věd České republiky. Praha, 1997.

NEUHÄUSLOVÁ Z. et al., 1998: Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky: Textová část. Příloha Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky. Academia, Praha, 1998.

NPÚ, 2015: Památkový katalog. Národní památkový ústav. Praha, 2015. On-line: <http://pamatkovykatalog.cz/>. Citace: 9.8.2016.

Odbor kultury NVP, 1981: Rozhodnutí o určení ochranného pásma památkové rezervace v hl. m. Praze. Odbor kultury Národního výboru hlavního města Prahy. Praha, 1981. On-line: http://pamatky.praha.eu/public/96/8c/6/1356329_237313_ochrannepasmo_PPR.PDF. Citace: 9.8.2016.

Oulický, 2011: Dům, který ční nad Kobylisy jako tajemný hrad hraběte Drákuly. Hospodářské noviny. Praha, 2011.

Projektový ústav dopravních a inženýrských staveb Praha, 1978a: Mapa geologických poměrů. Šimek Rudolf, Projektový ústav dopravních a inženýrských staveb Praha, 1978.

Projektový ústav dopravních a inženýrských staveb Praha, 1978b: Mapa mocností geologických útvarů. Šimek Rudolf, Projektový ústav dopravních a inženýrských staveb Praha, 1978.

Projektový ústav dopravních a inženýrských staveb Praha, 1978c: Mapa hydrogeologických poměrů. Šimek Rudolf, Projektový ústav dopravních a inženýrských staveb Praha, 1978.

Usedlosti Čtrnáctka, 2016: usedlosti.ctrnactka.net/pos29.htm. Citace: 9.8.2016.

Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. In: Sbírka zákonů 28/1992. Dostupné on-line: http://www.mzp.cz/www/platnalegislativa.nsf/58170589E7DC0591C125654B004E91C1/%24file/Z%20114_1992.pdf. Citace: 27.9. 2016.